

Het Kerkelijk bedrijf

Velen hebben in onze dagen de kerk(en) de rug toegekeerd. Voor anderen evenwel zijn de kerken "heilig". Het is dan ook een hachelijke zaak om de kerken op de korrel te nemen. Toch willen wij het niet nalaten de kerken door te lichten en te laten zien wat eraan mis is.

Als wij over de Gemeente -en dat is iets geheel anders dan kerk- zullen spreken, doen wij dat met het voorbeeld van onze Meester, uit Lucas 5:37, waar de **wijn** primair staat, en de **wijnzakken** secundair staan. Het primaire is het Evangelie des Koninkrijks. Het secundaire is in welke vormen dit Evangelie wordt verpakt (tradities, kerkstructuren, geloofsbelijdenissen, dogma's, etc.).

De wijnzakken zijn alzo het beeld van de vorm en structuur der Gemeente. Dan de vraag hoe de wijn in de wereld gedistribueerd dient te worden, en hoe en op welke wijze de wijn verpakt moet worden ?

Lederen wijnzakken

De aanleiding van Jesjoea (indien men uitgaat van een historische Jezus-figuur) om dit voorbeeld van de wijn en de nieuwe wijnzakken te gebruiken, was datgene wat de Schriftgeleerden en Farizeeën vroegen over het vasten der discipelen. Zij hadden gezien dat Jesjoea de menselijke oude tradities aan Zijn "lars" lapte, zie ook Mattheus 15:2. Hieruit blijkt dat de oude vormen de nieuwe leer niet konden bevatten.

JHWH doet altijd nieuwe dingen, veelal heel revolutionair. Hij geeft nieuwe harten, nieuwe liederen, schept nieuwe hemelen en een nieuwe aarde. Zijn werk is niet statisch, maar dynamisch.

Goed beschouwd zijn deze dingen niet nieuw, maar hernieuwd, want vanaf het begin der Schepping was alles zeer goed, en zijn er geen nieuwe dingen geschapen. Door kwade invloeden raakten de goede dingen hun glans kwijt, trad degeneratie op, zodat hernieuwing nodig was. Zo moet het koper steeds gepoetst worden om te glimmen.

Zo moet men niet proberen de nieuwe wijn van het steeds hernieuwde inzicht in de waarheid te bewaren in oude zakken, n.l. in verouderde

dogma's, belijdenissen en tradities. De hernieuwde waarheid is daarvoor veel te sterk, zoals de nieuwe wijn te gistend is, dus te revolutionair. Er ontstaat botsing met de oude structuren. Wij mensen willen wel graag het oude vasthouden omdat het oud is, en wij willen wel graag tradities in ere houden. Dat wil Jahweh niet, Hij werkt vernieuwend, steeds weer.

Zo te zien lijkt het dat de oude kerkstructuren die oorspronkelijk gegroeid zijn om het Evangelie te bevorderen, ten laatste onbekwaam worden om het Evangelie nog te bevatten. De oude kerkstructuren moeten deswege niet als enige mogelijkheid worden gezien! De christelijke kerkdiensten zijn overgenomen uit oud-Egypte. De kerkvaders hebben de kerkdiensten niet een eigen vorm gegeven, maar hebben deze ontleend aan de oude school-idee uit Egypte. Daar gaf de leraar les in de klas, en als herscholing

Geen nieuw stuk op een oude zak

kon men enkele dagen of weken in een jaar terug naar de school voor bijscholing. Daar werd dan in het kort de hele vorige cursus herhaald, met nieuwigheden erbij. Alzo bleven de mensen op de hoogte van wat zij geleerd hadden én van de nieuwigheden. De vorm van de christelijke kerkdiensten komt vrijwel overeen met die van deze herhalingscholen! Daar werd ook gebeden en gezongen, waarbij zelfs "heilige dansen" werden uitgevoerd, wat ook in de oude christelijke kerk nog in gebruik was, maar later in onbruik is geraakt.¹

Het gaat Jahweh allereerst om de wijn! Tenslotte gaat het ook om de zakken, want daarin moet de wijn veilig opgeborgen kunnen worden.

De zakken moeten na veroudering wel steeds vervangen worden, niet omdat de Wijn (het Evangelie) verandert, maar omdat het Evangelie gistend werkt en de zakken verouderen en niet meer bestand zijn tegen de reacties van de nieuwe wijn.

Eenzijds is er het Goddelijke element, de wijn.

Anderzijds is er het menselijke aspect, de zakken.

¹ Zie "Op zoek naar het wonderbaarlijke" van P.D. Ouspensky p.324

Hoe komen wij steeds weer aan nieuwe wijnzakken?

Wij zien alom dat tegenwoordig de kerken zélf nieuwe wijn proberen te maken, nieuwe theologie, en deze in de oude wijnzakken verpakt, de oude kerkstructuren blijven nagenoeg alle gehandhaafd. Dan kan men op z'n vingers uittellen dat zoiets niet goed gaat. Men kan het Evangelie des Koninkrijks en de methode hoe dit volgens het N.T. zich verspreidt, niet enten op de oude kerkelijke structuren, want die zijn niet gebaseerd op het Woord, maar op de menselijke overleveringen. Er zal dan ook een totale ommekeer moeten komen. De eerste christengemeenten waren radicaal, dynamisch. Hoe zou zulks heden ten dage functioneren?

Als de apostelen nu leefden, zouden zij meest waarschijnlijk:

ten 1e. kerken sluiten en verkopen

ten 2e. betaalde geestelijken de laan uitsturen, en het ambt aller gelovigen in ere herstellen

ten 3e. opbrengsten aan de armen geven

ten 4e. in huizen of kleine gebouwen samenkomen met onderlinge bijeenkomsten

ten 5e. zij zouden geen Gemeenten van dode lidmaten samenstellen, want de Gemeente is allereerst de samenkomst aller gelovigen. Wervingsacties zijn dan ook niet van belang, aangezien Jahweh zelf toevoegt.

ten 6e. zij zouden de Gemeente aan evangelisatie laten doen onder de armen, en ze niet langer een economisch functionerend instituut laten zijn.

In de oude bedeling was er de Tabernakel, de Priesterdienst en de Offeranden (dus drie elementen).

Volgens het N.T. zijn door de enige offerande van Jesjoea die drie elementen vervuld: Jesjoea noemde Zijn lichaam de Tabernakel (tempel) en Zijn Gemeente, als zijnde Zijn lichaam, was dan ook zónder Tempel, Priesterschap (Aäronitisch) en offeranden (bloedig).

De Gemeente heeft deze waarheid slechts één eeuw vastgehouden, en is zich daarna gaan organiseren, met als gevolg dat de voornoemde drie elementen wederom werden ingevoerd.

De grote ontsporing bestond hierin dat de Gemeente als geloofs-gemeenschap werd

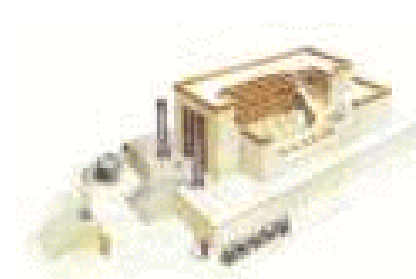

De Tabernakel in de woestijn

veranderd in een economisch gerichte instelling. Er werd een geestelijke stand in het leven geroepen, een "priesterkaste" met "ambtskleding"

De eucharistie (dankzegging) of het Avondmaal werd veranderd in een nieuw offersysteem, en, er werden grote kerken en kathedralen gebouwd als "Tabernakels en tempels, die "Godshuizen" werden genoemd. Hier zien wij de algehele terugkeer tot de oude bedeling!

De Reformatie heeft in de leer des geloofs wel enige verandering gebracht, maar aan genoemde grote ontsporing is nagenoeg niets gedaan!

Tempel van Salomo

In de Tabernakel en Tempel woonde Jahweh op symbolische wijze onder het volk, maar in de Gemeente woont Jahweh in de harten van de gelovigen, die een "woonstede Gods zijn in de Geest", Efeze 2:22.

Van de Tabernakel weten wij dat Jahweh Zelf de architect was, maar zulks kan van de Tempel al niet meer gezegd worden. De Tempel is aan

David getoond en uitgewerkt door Salomo en Hiram. Jahweh wilde er wel symbolisch in wonen, onder voorwaarde dat Salomo en het volk Hem trouw zouden blijven! De Tabernakel is en blijft dus het meest wezenlijke symbool van Jahweh's tegenwoordigheid, en is de expressie van Diens dynamiek.

De Tempel heeft ook een zekere symboliek, maar meer die van wat in de toekomst zal plaatshebben, in het Messiaans vrederijk, het statische of blijvende aspect. Toen de Tempel eenmaal gereed was, ging het volk al gauw in de symboliek van de Tempel die van de Tabernakel zien. Dat was niet goed, want de Tabernakel had een zwerversbestaan, dynamisch, en pas in de eindtijd komt de symboliek van de Tempel weer tot zijn recht, zie Haggai 2:3-9, als Jahweh Zijn Huis heerlijk zal maken.

De Tabernakel is het voorbeeld van de Gemeente, het lichaam van Jesjoea de Messiaah, die nog niet verheerlijkt is, en nog een zwerversbestaan op aarde heeft. Zij heeft de pelgrimage nog niet voltooid. De Tempel wijst op de onbeweeglijke situatie in en na het Messiaans Vrederijk, iets dat een fundament heeft.

Toen de eerste christengemeente geboren was, was er geen behoefte meer aan de Tabernakel en Tempel, aan de offers en priesterkaste. Men had alleen in de huizen kleine samenkomsten, meer niet, zie Hand.2:46 5:42.

De eerste Gemeente zocht Jahweh niet meer in stenen gebouwen en bloedige offers, en had geen priesters als bemiddelaars nodig. Zij hadden deze zaken in hun harten door het geloof.

Kerken als "godshuizen" zijn voor de wáre gelovigen van geen enkele betekenis, ja zijn misleidend, om hen af te trekken van datgene wat reeds volbracht is.

Kerkgebouwen zijn **niet** nodig om het priesterschap uit te oefenen, want álle gelovigen zijn priesters, en álle gelovigen hebben een directe toegang tot de troon der genade. Een kerkgebouw mag men deswege nooit een "godshuis" noemen, want die titel is alleen aan de Gemeente gegeven, die een samenkomst is van gelovigen, Ef.2:1; Hebr.10:21.

Een kerk is geen heiligdom of heilige plaats, want die hebben opgehouden te bestaan. Het bestaan van kerken en kathedralen is een terugkeer naar de vervulde Tempeldienst en Tabernakeldienst. Zij vormen een verraad aan het lichaam van JHWH. De kerk kan nooit een gebouw zijn, slechts een levende geloofsgemeenschap. De Kerk kan geen schaapskooi zijn, slechts een kudde. De kerk is geen dood stenen gebouw, maar een levend organisme.

De nog vrij jonge Gemeente is gaan lijden aan een "gebouwen-complex", aan een "offer-syndroom", en aan een "geestelijke stand-fobie".

De kerk werd datgene wat de Bijbel op z'n kop is, want de opdracht aan de Gemeente was om de "verlorenen" te zoeken; nee, zei men, laat de verlorenen de kerk maar zoeken.

De kerk moet een gemeenschap zijn der gelovigen, waar de Geest alle richtingen uit kan gaan; nee, zei men, er mag slechts éénrichtingsverkeer zijn, één dominee of pastoor die tot de grote schare spreekt. Op die wijze werden de kerken onpersoonlijk en kil, ongeschikt voor de broederlijke (koinonia) en liefdesmaaltijden (agapèn), hetwelk in de privé-woningen wél goed tot uiting kwam.

In de kerk kijken de gelovigen elkaar niet aan, er zijn banken waar ieder tegen de rug van de ander aankijkt, zodat broederlijke liefde niet kan functioneren. Men kan in het huidige kerksysteem een willekeurige Gemeente bezoeken zónder echt contact te hebben met andere gelovigen, en dát is nooit de bedoeling van onze Meester geweest. Kerken zijn overbodig en vormen het grootste obstakel om een Bijbelse

geloofsgemeenschap in praktijk te brengen. Kerken zijn geldverslindend, want een moderne kerk kost al gauw enige miljoenen guldens. Zet dat eens om in het productieve gebruik ervan van ongeveer 5 - 6 uur per week! En dan de hoge traktementen van de clerus! Onlangs is de St. Pauls kathedraal in Londen van binnen gerestaureerd, en dat kostte 16,7 miljoen euro! Wij kunnen onze tijd en ons geld wel beter besteden!

Wat de Gemeente moet zijn, is een **geloofsgemeenschap** zonder eigendommen en gebouwen, zonder betaalde geestelijke stand, samenkomend in huizen of zalen. De structuur ervan is organisch, kleine groepen. Er mogen best wel enkele grote samenkomsten per jaar zijn. De groei der huisgemeenten is door celdeling gelijk als in het menselijk lichaam, en zulks heeft een blijvend karakter en is geestelijk compleet.

Wat de Gemeente niet moet zijn, is: grote stenen kerkgebouwen, waar het gebouw centraal staat. Een gebouw mag niet centraal staan. Dan is de kerk als instituut doel in zichzelf geworden, en de ambtsdragers zijn dit instituut gaan dienen. Het begrip "lichaam van Jesjoea" kan op zulke kerkstructuren niet van toepassing zijn. De kerken zijn een instelling en organisatie. De Gemeente moet de structuur van een lichaam hebben, wat op celdeling en inwendige vernieuwing berust, waar de Geest niet wordt geblust. De eenmansdienst blust de Geest uit, want daardoor zijn de anderen op non-actief gezet, en dezen vormen also geen lichaam en levend organisme. Zo'n kerk demonstreert niet de gemeenschap van en in de heilige Geest.

De eerste christengemeente leefde door getuigenis, bediening en broederliefde, dat is: prediken, handelen of onderwijzen, onderlinge samenspraak, en vooral wederzijds dienen. De gemeenschap der gelovigen in een stenen kerk bereikt slechts zelden de broederliefde, omdat de mogelijkheden daartoe ontbreken. Het kan slechts een gezellige samenkomst zijn. Twee werkingen van de gemeenschap des Geestes moeten samenwerken om tot de ware broederliefde te komen:

- 1e. de verticale gemeenschap van Jahweh/Elohim met de gelovigen
 - 2e. de horizontale gemeenschap der gelovigen onderling, en dat kan al waar er twee of drie tot de Naam vergaderd zijn.² Zo is de wind des Geestes de drijver om de ene vurige kool met de andere op te doen vlammen. Het is een doen delen in het geloof, in de kennis en gaven, over en weer vragen stellen. Let wel! In de Bijbel worden geen vaste structuren gegeven voor de huisgemeente! Waar de Geest is, daar is vrijheid!
- Een christen kan wel in de eenzaamheid groeien, maar hij groeit het meest in contact zijnde met medechristenen. Zo moeten er huisbijeenkomsten worden georganiseerd, want daar kan de Geest horizontaal en verticaal werken.

De hoofdvereiste is dat de Gemeente samen vergadert op een plaats waar onderlinge communicatie mogelijk is en deze aangemoedigd wordt!

De traditionele kerken hebben slechts een éénkanaals-communicatie, alles werkt in één richting, nl. van de preekstoel tot de hoorders, en andersom is strikt verboden. Hieruit volgt dat geen enkele kerk bevorderlijk is voor de broederliefde of gemeenschap des heilige Geestes. Het is de ambtsdrager die spreekt, en ieder ander zwijgt! Waar de Geest is moet vrijheid zijn, 2Cor.3:17. De gemeenschap met de heilige Geest omvat een duidelijk leerplan, Joh.15:26, 16:13, wat neerkomt op een gedegen Bijbelstudie.

In de huisgemeenten moeten wij ruimte scheppen voor gezamenlijke aanbidding en lofprijzing van de Almacht, maar Hem ook tevens laten kennen als Eén die nabij ons is, door onderlinge gemeenschap.

*Preekstoel
eenmansdienst*

² Dit staat in Mattheus 18:20 als een vermaning.

Willen wij de Gemeente zijn en deze tot uitdrukking brengen, dan zullen wij aan de volgende criteria moeten voldoen:

- 1e. dat de gelovigen bij elkaar komen in kleine groepen
 - 2e. dat onderlinge samenspraak wordt aangemoedigd
 - 3e. dat er vrijheid is voor de werkingen van de Geest
 - 4e. dat gedegen Bijbelstudie centraal staat
- En zulks kan slechts in kleine groepen vruchtbaar zijn.

Bezien wij nu eens de Gemeente vanuit het oogmerk van Jahweh, om met slechts één volk te willen handelen, Gen.12:2, Ex.6:6, dan zien wij dat dit hoofdthema een gouden draad is die door heel de Schrift loopt. Israël is verkoren, en de biologische lijn blijft bestaan en is van de allergrootste betekenis, ook voor de Gemeente.

De vervangingstheologie heeft van blinde heidenen en kleurlingen zogenaamd "geestelijke Israëlieten" gemaakt.

De geschiedenis toont dat onder de oude bedeling het lichaam van Jesjoea nog niet kon worden gevormd, want Hijzelf was nog niet gekomen. Israël was nog als een kind onder de Wet als tuchtmeester gesteld. Na de komst van Jesjoea kon uit Israël een volk bereid worden dat een Koninklijk Priesterschap zou vormen, een Heilige Natie, 1Petr.2:9-10

In het Grieks is "volk" ethnos, n.l. het volk van Elohim, wat in het Hebreeuws "Am" is. Laos is volk in het algemeen.

Ethnos is het nationale biologische Israël, dat op basis van haar religieuze grondslag een nieuwe sociale eenheid is. Israël is niet verworpen, maar wel vervreemd van haar burgerschap. Er is een tweedelige zaak. De nieuwe Man, voor het nieuwe nationale Israël, die tezamen in een huwelijk zullen treden. En de Gemeente, dat zijn de 144.000 uit de 12 stammen, die met hun Hoofd tezamen deze nieuwe Man vormen. Die 144.000 zijn de Eerstelingen, de Hemelse Bruid, en het aardse Israël is in het Messiaans Vrederijk de aardse bruid, zoals Jakob twee bruiden had, Lea en Rachel.

De geestelijke gaven

In de meeste huidige kerken is nagenoeg geen plaats voor de geestelijke gaven. De kerken beschouwen die gaven als iets overbodigs, ja, als iets ketters.

De genadegaven zijn echter een feit, en zij functioneren, doch er moet wel op gelet worden of ze goed uitgeoefend worden. Gaven zijn niet voor

onzelf, maar voor opbouw en stichting van de andere gelovigen. Deze gaven zijn veel méér dan aangeboren talenten, het zijn de werkingen van de Geest in de vernieuwde mens. De genadegaven lezen wij in 1Corinthe 12-14. Elke gelovige heeft minstens één gave, en niemand heeft alle gaven tegelijk, want er is en blijft altijd onderlinge afhankelijkheid in de Gemeente, gemeenschap en interactie.

In de kerken lijdt het lichaam van Jesjoea zwaar aan ondervoeding, want er is slechts eenzijdig verkeer mogelijk.

In elk tijdperk is de opdracht aan de Gemeente om nieuwe wijnzakken voor de nieuwe wijn te maken, n.l. zakken die het beste bij dat tijdperk passen.

De Schrift leert ons de Gemeente als een levende gemeenschap kennen, en niet als een instelling, instituut of stenen gebouw. Zulk soort wijnzakken kunnen dan ook geen nieuwe wijn bevatten, omdat het dode structuren zijn. Nieuwe wijn moet in nieuwe zakken, in een volk, levend, flexibel. De Gemeente is een kahal, een heilige en rechtvaardige gemeenschap in haar Hoofd, en in die hoedanigheid stijgt zij uit boven alles wat in naam de naam "kerk" draagt.

De termen "zichtbare en onzichtbare" kerk geven geen oplossing, want hoewel er een onzichtbare kerk is, spreekt de Schrift algemeen over de zichtbare Gemeente als zijnde een Volk, en niet een gebouw of organisatie waarvan men lid kan worden. Wij kunnen ook de Gemeente niet aan culturen verbinden, want die veranderen steeds. De Gemeente zweeft ook niet in de lucht, maar staat in deze wereld als een volk in tijd en ruimte, in haar eigen cultuur.

De Schrift ziet de Gemeente als :

1e in wereldomvattend historisch perspectief, zodat de reiniging door JHWH niet slechts voor individuen is, maar dat alle dingen die door de zonde geraakt zijn, verlost worden uit de dienstbaarheid. Rom.8.

Wel is de Gemeente in deze wereld de voorbijgaande en tijdelijke gemeenschapsvorm (een wijnzak die veroudert).

2e. de Schrift ziet de Gemeente in charismatische termen, en niet in organisatorische. De Gemeente is het resultaat van de geestelijke gaven. Vandaar dat het hoofdkenmerk van de Gemeente haar gaven (levensuitingen) zijn, d.w.z. haar leven als een geestelijk organisme. Op deze wijze openbaarde zich de eerste christengemeente.

De kerken zijn het zicht op de geestesgaven kwijtgeraakt; zij hebben deze naar de "oude doos" verwezen, en zij zijn dan ook niet meer dan een bureaucratische instelling geworden.

De Schrift ziet ten 3e de Gemeente als een gemeenschap van het volk in haar Hoofd. Het is een nieuwe broeder- en zusterschap met een taak voor Israël én met een universele taak. De Gemeente is het volk, en bestaat in de gemeenschap onderling. Zo kan de Gemeente niet tegelijk ook een gebouw zijn waarin dit volk samenkomt, want men kan ook in de open lucht samenkomen.

Zijt gij dan een lidmaat? Zo ja. Waarvan? Van de Gemeente als volk? Of van kerk A, B, C, D, E, F, G, enz- ?

De wijnzakken moeten flexibel zijn en incasseringsvermogen hebben als er tegenaan getrapt wordt. Nieuwe zakken kunnen tegen een stootje, en keren in hun eigen vorm terug. Oude zakken zullen scheuren. Hier hebben wij tegelijk het kenmerk van de oude zakken n.l. het scheur-principe. Zie daar de vele kerkscheuringen ten voeten uit getekend!

De kerken en instellingen zijn oude zakken zonder flexibiliteit, en tonen ons een scheur-systeem. Ze vormen geen geestelijke eenheid, noch tonen ware broederliefde. Het is een kenmerk van de oude zakken dat ze openbarsten en de nieuwe wijn naar buiten laten lopen, ze werpen de echte waarheid en haar belijders uit! Zo werkte immers reeds het Synagoge-systeem. Jesjoea was het niet met de "joodse" leer eens, doch ging wel naar "gewoonte" daar naar toe om hen er aan te treffen. Jesjoea was er geen lidmaat, en Hij toont hiermee niet achter de synagogetraditie te staan. Hij verzette Zich fel tegen hun zuurdesem. Het resulteerde daarin dat men Hem uitwierp. Het was een harde rede, Joh.6:59, en dat wekte ergernis. Er bleven niet veel discipelen over.

Waar vinden wij onder de zovele christenen nu een levend samengaan van de nieuwe wijn (evangelie en gaven) met de nieuwe wijnzakken (Gemeente of kerkvormen)?

Heeft de Reformatie een heldere visie op het Evangelie samen doen gaan met de ware structuren van het Gemeente-zijn?

Heeft de Nadere Reformatie de persoonlijke bekering en levensheiliging samen doen gaan met ware gemeenschap en broederliefde van rijk en arm,

en tevens culturele vernieuwing geschonken? Nee, ook toen bleef de godsdienst een vorm waarin de middenklasse en elite het voor het zeggen hadden, en zaten de edelen en notabelen in aparte kerkbanken !

Men is er oudtijds **niet** in geslaagd om een Reformatie van zowel leer als kerk en samenleving tot stand te brengen.

Er zijn wel opwekkingen geweest in Europa die erop lijken, denk aan John Wesley. Wesley verkondigde duidelijk de persoonlijke verlossing in Jesjoea. Hij was een groot geleerde, maar sprak juist in verstaanbare taal tot de minder geleerden. Hij had een sociaal geweten. Hij zag dat het evangelie weinig of geen uitwerking had binnen de kerkmuren, en ging toen veelal onconventioneel leven.

John Wesley en zijn broer Charles, tezamen met George Whitefield werden dan ook door de geestelijke stand "krankzinnige fanatiekelingen" genoemd. Wesley zag dat de "broeders en zusters" niet meer naar de kerken wilden gaan. Toen ging hij hen verdelen in groepen van twaalf met elk een eigen leider, de zgn. "class-meetings". In die groepen zag hij de geestesdynamiek werken. De broeders en zusters van die kleine groepen gingen elkanders lasten dragen. Wel beschouwde hij dit als gemeenten nog steeds binnen de Anglicaanse Kerk, en dat is jammer.

Wij moeten totaal los komen van de oude wijnzakken!

Wesley was een man van de Schrift, en niet van vele kerkboeken. Zo moeten wij terug naar de Schrift, zoals onze Meester de Verzoeker afwees: Er staat geschreven!

Toekomst der Gemeente

De geschiedenis toont ons dat in alle wereldreligies de geestelijke stand of kaste de patriarchale-man-zijde verkozen heeft, dat is het verdeel-en-heerssysteem. Ook de jonge christengemeente ging al spoedig hiertoe over, dat is het "dwaze maagd-principe", slapen, en niet dienen! Parasiteren en niet werken. Het "wijze maagd-principe" is de Gemeente als vrouw, met een dienende taak. Beiden zijn in slaap gevallen, en zijn stenen kerken gaan bouwen, dat is: oude wijnzakken gaan oplappen.

Ineens zullen beiden wakker worden, en dan zal het man-systeem instorten. Alleen de wijze maagden hadden de olie des Geestes.

Kentekenen van een gemeente of kerkgenootschap dat alleen bij uiterlijke vormen leeft (dus bij de oude wijnzakken) is, dat ze geen nieuwe wijn kan

bevatten. Dan barsten ze open. Wanneer er ware profeten en of leraars komen, worden deze prompt uitgeworpen, want die tasten het oude systeem aan. Op gelijke wijze heeft men oudtijds de profeten gedood en Jesjoea laten vermoorden. De geschiedenis der kerken is een verslag van uitwerping en kerkscheuringen, martelingen en bloedvergieten. De Gemeente laat zich echter niet ombrengen, maar wordt op verborgen wijze geholpen. De Gemeente ontvangt de nieuwe wijn en is bereid om deze in nieuwe wijnzakken te bewaren en te distribueren. In onze eeuw vonden de meeste kerkscheuringen plaats, wat wijst naar het toppunt van verdeeldheid. Van de Gemeente wordt verwacht om ook nu, net als de helden van David, door te dringen door alle bezettingen, om water te putten uit Bethlehems bron (bornput), en dat door David voor Jahweh te laten uitgieten. Dat vereist dat wij gelovigen zijn uit één stuk, staande in de waarheid en niet op twee gedachten hinken, noch ons laten intimideren door kerken, geestelijken, familie of iets dergelijks.

Van de nieuwe wijn als het volle evangelie des koninkrijks is het persoonlijke heil een klein onderdeel. Er is veel meer, zoals het herstel van de twaalf stammen Israëls in de verstrooiing. Er rest ons nog maar weinig tijd, want naar het er uit ziet zijn wij en onze kinderen de laatste generatie die de aarde bevolkt in haar huidige samenstel van het Vissentijdperk. De technologische ontwikkelingen brengen ons naar een hoogte waar wij in werkelijkheid niet willen komen, dat is aan de rand van zelfvernietiging. Ook de valse religies steken overal hun koppen op. Willen wij toekomst hebben, zullen wij alles moeten verlaten om ons geheel te wijden aan de wil van Jahweh. De heilige Geest moet ruimte krijgen om al haar gaven via de leden der Gemeente tot expressie te brengen. Wij zullen opnieuw moeten leren en ervaren wat de eerste Gemeente reeds wist.

Onderlinge bijeenkomst

Een kerkdienst was er in het O.T. niet. Driemaal des jaars ging men op naar de Tempel, en verder was men thuis. Ook op de sabbat was men thuis, zonder kerkdiensten.

De latere **synagogen** zijn produkten van Joden uit Babel. Zij komen niet voort uit een Goddelijke opdracht of instelling. De twaalf stammen hadden nimmer synagogen. De synagoge is een vergadering van een religieuze club, met bezoldigde ambten als "overste" en "voorbijder".

Synagoge betekent "vergadering", of ook wel "zangschool", en is altijd een plaats waar joden bijeenkwamen. Slechts zelden schijnt dit van toepassing op de eerste christenen, Jak.2:2. De synagoge is in de diaspora ontstaan, en haar wortels liggen in Babel. De eredienst in de synagoge raakte ingeburgerd als aanvulling op de eredienst in de Tempel. Voor de joden is de synagoge een "vaderland in den vreemde".

Jesjoea en de apostelen hebben de synagogen wel bezocht en er in onderwezen, maar **niet** dat men het met die ordedienst eens was. Hij sloot die mogelijkheid niet uit.

De eerste Christenen hadden **onderlinge bijeenkomsten**, zij waren een Koninklijk Priesterdom, en bezaten het "ambt aller gelovigen", waar alle leden een recht hadden om de geloofsdoop uit te voeren en het Pascha/avondmaal te bedienen. Pas later kwamen de "bestuurders", de rectores. In die tijd ging men onderscheid maken tussen het **wereldlijke**, en het **geestelijke**. Dat is onjuist.

Doordat er in een Gemeente vele nog onwedergeboren ouderlingen (bisschoppen) waren, ontstonden er al spoedig twisten en verdeeldheid. Om dit tegen te gaan stelde men slechts één ouderling aan die het hoogste gezag had. Dit bracht heerszucht voort en mensvergoding. Zo werd het episcopaat tot een ziekte in de vroege kerk.

Het wijden van nieuwe mededienaars tot "ambten" was een privilege van de bisschoppen en werd al gauw een vriendjespolitiek.

De kerkelijke hiërarchie was een feit. De benen waren niet sterk genoeg om al de weelde te kunnen dragen, vooral toen in de grote steden de bisschoppen nóg een titel voor hun naam kregen n.l. **Aarts-bisschop** of Patriarch.

In Rome bereikte dit het toppunt en werd de bisschop "Vader der vaderen" genoemd, of Papa, Paus.

Wij zien dat de vroege kerk in enkele tientallen jaren oneindig ver van haar oorsprong was weggedwaald, en, zou zij ooit de weg terug nog weten te vinden? De **onderlinge bijeenkomst** zoals de eerste christenen die hielden had men verlaten en de One Man Show had die plaats ingenomen.

Woorden en hun betekenis

PREDIKEN: Math.24:14, 26:13; Mark.1:39; Rom.10:14.

Het Grieks luidt: kerusso, (Strong's 2784 = to herald, proclaim, publish.)

Het is iets bekendmaken, wereldwijd d.m.v. redevoeringen of publiciteit, maar niet in de Gemeente. (Naar buiten gericht = evangeliseren).

HANDELEN: Hand.9:29, 17:2,17, 18:4,19, 19:8, 20:7, 24:25, 27:3.

Het Grieks luidt: dialegomai en auzeteo. (Naar binnen gericht).

(Strong's = dialegomai 1256 + dialoog, discuss, dispute, speak.)

Het is een **samenspraak** in discussie-vorm, vraag en antwoord, over en weer spreken, dat plaats heeft in de Gemeente, en ook daarbuiten. Het is over en weer handelen.

ONDERWIJZEN: Matth.28:19 matheteuo, (Strong's 3100 + to disciple, instruct.) Instrueren kan over en weer zijn.

Alleen het prediken zou passen in de eenmansdienst, dus een soort evangeliseren. Maar de Gemeente-dienst is beslist geen eenmansdienst. Het is de onderlinge bijeenkomst, Hebr.10:25, de episunagoge, (Strong's 1997, assebling, meeting, waar niet slechts één man het voor het zeggen heeft).

Het is een opbouwen van elkander in het allerheiligst geloof, waar de hand niet kan zeggen tegen de voet dat hij niets met hem wil te maken hebben.

Natuurlijk is er een zekere toezicht en orde, waar de oudsten voor zijn, anders zou het erin kunnen ontaarden dat er altijd zekere personen het Woord hebben en anderen geen gelegenheid krijgen. In de eerste christengemeenten vormden de ouderlingen een kerkelijk college, Hand.21:18, samen met de opzieners.

Opziener = episcopen, waar later het woord bisschop van is afgeleid.

Ouderling = presbyter. Deze twee zijn in later tijd samengesmolten tot één.

In elke Gemeente waren meerdere ouderlingen of opzieners, dezen vormden het presbyterium (kerkenraad).

Er waren ook leiders in de Gemeente die de naam “engel” kregen, zie Openb.2-3. Engel = boodschapper. Het kiezen van ouderlingen is een zaak van hoog gewicht voor een Gemeente, vandaar de opsomming van vereisten in 1Tim.3:2 Tit.1:6. Speciale reglementen waar al de ambtelijke werkzaamheden van de oudsten in stonden zijn nooit gegeven.

De protestantse dominee

Opziener is zoïets als opzichter bij een bouw, supervisor. Zij mogen echter nooit het werk uit de handen der gemeenteleden nemen en zelf alles regelen, zodat de anderen werkeloos mogen toezien. De

Gemeente bestaat immers niet uit dode leden, maar uit levende stenen, die allen actief behoren te zijn, een Koninklijk Priesterschap. 1 Petr.2:5.

De gelovigen moeten elkander opbouwen. Daarbij hebben de opzieners toezicht te houden, en wel op de leer en op zichzelf. Hand.20:28. De opzieners vormen een forum.

Het idee van een grote volkskerk is onbijbels. Het moet een onderlinge bijeenkomst zijn en blijven, een gemeenschapsoefening van gelovigen. De dominee zoals die nu functioneert zal uit de Gemeente moeten verdwijnen. Daarmee halen wij wel de hoeksteen en steunpilaar weg van onder het huidige kerkelijke systeem! Dominees-ambten zijn onschriftuurlijk, iets dat niet in de Gemeente van Christus thuishoort. Herders en Leraars zijn daar nodig. Daar kon men niet voor afstuderen en zich beroepbaar stellen. Nee,

Een R.K. bisschop

herders en leraars waren altijd in de Gemeente zelf aanwezig, als gave van Jahweh. Een ouderling moet hetzelfde werk doen als wat nu de dominee doet. In 1Cor.12:28 worden apostelen, profeten en leraars genoemd.

Het verschil tussen leraar en profeet is, dat de leraar niet zo charismatisch is als de profeet. Leren is een Woord van onderricht geven in wat tevoren is overdacht. Een profeet spreekt spontaan door de Geest. De leraars komen dus in de meeste gevallen op uit de eigen Gemeenten, Jak.3:1; Hebr.5:12.

De combinatie Herder en Leraar kan ook, Ef.4:11, waar de Herders tegelijk ouderling zijn. Achter het opzienersambt ging dikwijls het leraarsambt of predikambt schuil. Het predikambt van de ouderlingen vroeg wel om bekwame leraars, zodat er goed onderwijs en onderzoek nodig was. De 'gewone' ouderling is niet de 'mindere' die de 'vuile' klussen mag opknappen, zoals begrafenissen leiden en catechesaties geven.

De verhouding is niet: dominee > ouderling > diaken > leken.

De Schrift leert het algemene priesterschap van alle gelovigen: ouderlingen - diakenen - gelovigen/leken. Dát is de volkomen gelijkheid!

Er zijn naar **buiten** gerichte samenkomsten waar opgeroepen wordt tot bekering en doop, Hand.2:38, en tot berouw. Hand.3:19, 10:44,48.

Hier spreekt één man tot de buitenstaanders. Men zou dit 'evangelisatie' kunnen noemen. En er zijn samenkomsten die naar **binnen** zijn gericht, n.l. de onderlinge bijeenkomsten der Gemeenten.

In deze samenkomsten heeft een ieder iets, 1Cor.14:26 Ef.5:19 tot geestelijke opbouw. In de éénmansdienst is en blijft men ten alle tijde naar buiten gericht!

Kerk en geloof

Het blijkt wel dat het christelijk geloof een goudmijn is voor de geestelijken. Vele tegenstrijdigheden ten spijt bloeit het christelijk geloof nog steeds, en hoewel het geloof tanende is, is het christendom een niet te onderschatten grootmacht. U begrijpt, wij spreken over het algemene historische geloof, en niet over het waarachtig geloof.

De hagepreek

Hebt U zich weleens afgevraagd hoe het kon dat Nota Bene een verlossingsreligie als het Christendom in Jezus naam oorlogen voerde, andersdenkenden martelde en of verbrandde, een geestelijk hiërarchisch systeem in stand wist te houden, onwillig was en is om tot haar oorsprong weder te keren, dwaalleraars tot kerkvaders uit te roepen, de zaligheid kan verkopen voor geld, etc.-? Hoe kon een sekte van verdrukte catacombenchristenen uitgroeien tot een wereldgodsdienst? Hoe komt het dat gevestigde kerken altijd hervormers die willen terugkeren tot de beginselen der kerk (eerste christenen en apostelen) als kettters uitwerpt?

Hoe komt het dat religies of godsdiensten nog zoveel gelovigen hebben?

In de mens zit iets ingeboren wat niet alleen wil weten waar hij vandaan komt, en waarom hij leeft en waarheen hij reist. Nee, de mens wil ook zijn positie kunnen bepalen én veranderen! De meeste religies spelen hier slim op in, en hebben grote beloften van verlossing, en anderen prediken zelfverlossing. Bijna alle religies geloven in beloning, en deswege moet men daarvoor kerkbelasting betalen. Niets voor niets. Zo werd en is godsdienst een goudmijn!

Religio betekent het nauwgezet naleven van vaste regels.

Maar, hoe komt het dat het christendom door alle eeuwen heen de vaste regels van Jahweh zo fundamenteel foutief heeft begrepen en niet heeft nageleefd? Jesjoea verkondigde niets dan het Koninkrijk der hemelen op aarde. Maar wat zien wij? Wij zien dat Zijn volgelingen daarvoor in de plaats een kerk als hún koninkrijk oprichtten!

Jesjoea verkondigde algehele geestelijke gelijkheid van alle gelovigen, maar wij zien dat Zijn volgelingen een puur werelds hiërarchisch systeem hebben opgezet! De kerk heeft zichzelf een geloof geschapen wat het beste bij haar paste. Was het vroege christendom een religie der verdrukten en armen, het werd al spoedig een godsdienst van rijken en armen, waar de rijken de dienst uitmaakten. Ambten kon men kopen.

Voor de autoriteit der Apostelen komt de autoriteit der kerk als organisatie met onpersoonlijke ambten. Hadden de eerste christenen geen behoefte aan een boek met belijdenissen, al spoedig kwamen concilies bijeen en werden geloofsbelijdenissen opgesteld, vraag niet hoe!

Was eens het wederzijds dienen een vanzelfsheid, nu werd dat overgedragen aan de ambtsdragers. Kenden de eerste christenen slechts één Middelaar. Later klonk het: *"Wie niet de kerk als moeder heeft, kan God niet als Vader hebben"*. En, *"Buiten de kerk geen heil"* (Cyprianus van Carthago).

Zo is de kerk verworden tot een starre grootmacht, niet in stand gehouden door de werking van de heilige Geest, maar parasiterend op haar leden, dankzij kerkelijke belastingen. Het stichten van een kerk leefde niet bij Jesjoea. Hij predikte het Rijk van Elohim.

Het ontstaan van een georganiseerde kerk had nooit mogen plaatsvinden als enige mogelijkheid.

Was er eens vrijheid des geloofs, omrede van de kerkorde is het geloof gebonden! Zij die terug wilden naar de leer der Apostelen werden vervolgd.

Het christendom werd een ideologie waarvan het geloof zich niet op feiten oriënteerde, maar de feiten naar haar eigen inzichten manipuleerde. De waarheid werd niet aan de feiten getoetst of ontleend, maar aan theoriën die de kerkstructuur ten goede zouden komen.

Het geloof werd iets onwezenlijks. Credo Quia Absurdum, dat is: iets is geloofwaardig als het absurd klinkt. Aldus lanceerde de kerk absurde dogma's.

De theologische wetenschap is mede gebaseerd op het geloof (in ruime zin), en is daarmee uiterst wankel! Alle wetenschappen hebben een materiële basis, en alle instructie-boeken van machines en apparaten worden gelezen én letterlijk opgevolgd, behalve de Bijbel! In exacte wetenschappen is 1+1=2, behalve in de theologie, daar kan men elke uitkomst geloven!

Wat is echte waarheid?

Ieder die gelooft kan zeggen: maar ik geloof dat het net iets anders is dan dat U daar zegt, en wie zal dat betwisten?

Historische waarheid en "geloof" krijgen steeds minder met elkaar te maken. De kerk met haar geloof werd een grootmacht, een wereldkerk, en alzo werd historische waarheid van ondergeschikt belang, want wie de macht heeft kan desnoods geloof afdwingen.

De R.K.kerk noch de Reformatie hebben de weg tot hun oorsprong terug kunnen vinden. De doolhof die men zelf maakte kende geen weg terug.

De kerk beroemt zich op een sterk verleden dat in feite haar verleden niet is, en kan niet voor de dag komen met haar wáre oorsprong en herkomst. Op gelijke wijze zien wij dat met het Jodendom en Zionisme, dat met haar ware afkomst niet voor den dag durft komen, want dat betekent het einde van de mythe!

De geschiedenis van de christelijke kerk toont ons dat zo ongeveer alles is geleerd en gedaan wat Jahweh en Jesjoea niet wilden of instelden, en nagenoeg niets is gedaan wat Wet en plicht was. Zo werd godsdienst tot een ideologie.

Opmerking. Neem b.v. het 4e gebod over de 7e dag als Sabbat, waar men de 1e dag voor in de plaats stelde. Neem de geboden voor de Gezette Hoogtijden, de Feesten, Pascha, Pinksteren, Looftutten; nee, men viert eigen Pasen, Goede vrijdag, Hemelvaart, Kerstfeest, etc.

Geboden is de baard niet af te scheren; nee, men kan in sommige bevindelijk-gereformeerde kringen zelfs geen lid worden, noch dopen als men een baard laat staan

Geboden is de Spijswetten in acht te nemen; nee, men eet alles wat onrein

De traditionele kerkdienst

is, en vandaar zoveel zieken. En, ga zo nog maar een tijdje door met opsommen! Altijd heeft de kerk het klaargespeeld de zaak op z'n kop te zetten, en aan de verkeerde kant te staan, omdat zij machtsbelust was en is. De kerk geeft voor te zijn wat zij in wezen niet is, en ze is wat ze niet moet zijn! Dat is toneelspel! De kerk bedoelt

het altijd anders dan het in werkelijkheid is. De oorzaak van deze gevaarlijke ziekte(n) vindt U terug in Matth.12:33-37 15:8-9. Dit spel spelen de politici eveneens.

De kerk wilde de werkelijkheid niet onder ogen zien, en zich zeker niet daaraan aanpassen. Onverdraagzaamheid, de pretentie de alleen ware kerk te zijn, de waarheid te bezitten, zijn alle kentekens van een ideologie!

De kerk streefde naar macht, en ging samen met de wereldlijke heersers. Men moest immers volgens de Bijbel de overheid in alles gehoorzamen, zijnde "Gods diensdient". Dus onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan de kerk, want de kerk was tevens staat, de overheid zelve!

De kerk is de mensen voorgedaan iets te lezen in de Bijbel wat er helemaal niet staat. Men had geen basis voor de waarheid, noch waarheid als basis. Men stemde de realiteit van haar geloof af op de ideologie i.p.v. op de Schrift.

Moet het geloof dan algeheel terug te voeren zijn op feiten?

Is geloof een onwerkelijk iets? Moeten wij slechts geloven dat wat redelijk is? Mag en kan het geloof in tegenspraak zijn met de natuurwetten?

Kan men over het geloof eeuw in eeuw uit debatteren in synodes en op concilies, zónder dat er ooit iets wezenlijks verandert?

Als "ketterijen" de onbetaalde rekeningen van de kerk zijn, wanneer zal de kerk er eens over na gaan denken iets te gaan betalen of aflossen?

Jesjoea Messiah lag altijd met de autoriteiten overhoop en is door hen terechtgesteld. Zij spreken over het PAX CHRISTI, maar dan wel met geweld, wat van bovenaf wordt gezegend, en het geweld der verdrukten wordt altijd de kop in gedrukt. De Evangelische Kirche in Duitsland erkende:

"Wij hebben de christelijke vrijheid verraden, die ons toestaat en ons gebiedt, levensvormen te veranderen, waar de samenleving der mensen zulk een verandering noodzakelijk maakt. Wij hebben het recht op revolutie ontkend, maar de ontwikkeling tot absolute dictatuur geduld en goedgekeurd".

Waarom boycotten de gelovigen niet massaal de kerk als zij zien dat de kerk extremisten bekostigt, terroristen steunt, etc.-?

Het Christendom is eeuwenlang overgeleverd aan het geweld daarvan en schuwt niet dit overal toe te passen. Juist niet-christenen (wij zouden zeggen de "Samaritanen") tonen soms nog ontferming waar christenen in de fout gaan! Het Christendom moest volgens haar Leider een broederreligie zijn, maar het is een patriarchaal systeem, met een Papa of Paus aan het hoofd. Het Christendom is als de twee zonen uit Matth.21:28-32, wel zeggen, maar het niet doen. De kerk zet soms veel op z'n kop, en wanneer wij het tegenovergestelde doen van wat ze zegt en gelooft, zitten we aardig in de goede richting. Als de kerk zegt dat wij zuigelingen moeten besprenkelen, doe dan maar precies het tegenovergestelde, en houdt U aan de geloofsdoop door onderdompeling.

Waar zijn in het Christendom de wáre christenen nog te vinden? Laten zij eens opstaan! Hoevelen zullen het er zijn? vijf? tien? vijftig??

Er zijn nog vele grove fouten te noemen.

De verdienste van de Reformatie is wel dat men op sommige punten zich van het Roomse zuurdeeg losmaakte, maar helaas nimmer geheel loskwam van haar Moeder, en er ook bij haar altijd nog wel wat bleef op te lappen aan de mens (zelfverlossing).

God wat, en de mens wat. Een zogenaamde "levendmaking" en wat bekommernis, maar echte zekerheid; nee, dat kan niet. Wie veel twijfelt is een groot gelovige op deze wijze.

Gingen de eerste christenen in het wit, de laatste christenen gaan overwegend in het zwart, de kleur van de dood en satan.

Het moge tragisch of ironisch klinken, maar de geschiedenis van het christendom is over het algemeen genomen een stelselmatig "kruisigen" van haar eigen Verlosser! De Bergrede wordt niet beleden en nageleefd.

Het patriarchale stelsel heeft de mensen altijd angst weten in te boezemen. Preken over "hel, dood, foltering" deden de kassa goed rinkelen. Die angst is grotendeels verdwenen, maar de schilderijen van de hel hangen er nog. Als men het boek de "Papenspiegel" leest, zien wij dat de geestelijken zelf niet in praktijk brachten wat zij anderen predikten.

Hoe is het mogelijk dat de leer der R.K.kerk in heel veel dingen klakkeloos en ongewijzigd is overgenomen door de Reformatie? Onfeilbaarheid, onaantastbaarheid, absoluut gezag, er zijn allemaal nog trekken van te zien in de leer der Reformatie en daarna. Vele oprechte mensen zijn van hun verstand beroofd geworden, of hebben zich van het leven beroofd, vanwege de leer der kerk (denk aan uitverkiezing, verwerping en erfzonde).

Het volk wordt echter wakker! Het einde van de valse religies komt. De waarheid overwint! De liefde en de broederschap zullen het winnen van het geweld en het autoritaire stelsel der kerken.

Elke kerk pretendeert als enige dé waarheid te bezitten.

De kerk is als een groot warenhuis, en haar ambtsdragers zijn de 'verkopers', die door haar zelf zijn opgeleid. Het is deswege onmogelijk te verwachten dat een dominee, priester of enig geestelijke U de volle waarheid zou vertellen, en dit om de eenvoudige reden dat hij aangesteld en opgeleid is dóór zijn kerk, en hij door die kerk uitbetaald wordt. Hij mag en kan niet anders dan de leerstellingen van zijn kerk verkondigen, en heeft zich te houden aan de dogma's en geloofsleer. Zo niet, dan wordt hij afgezet en is hij brodeloos!

Wanneer een verkoper van de Opel-dealer-organisatie de binnenkomende klanten gaat verwijzen naar Ford of Mercedes, wordt hij snel ontslagen!

Zo zullen dominees en geestelijken U nooit de volle waarheid kunnen vertellen, want zij zijn genuilband door hun organisatie.

Iemand die buiten de geloofsleer der kerk gaat, is een ketter, en komt onder de kerkelijke tucht (censuur). De kerk is immers hun heilsinstituut. Zij pretenderen de enige zuiverre waarheid nog te hebben.

Er kan toch weinig of geen verwachting zijn voor organisaties en instituten, die hun eigen kinderen hebben uitgeworpen en/of hebben vermoord?

Er moet iets totaal nieuws komen: Een totale reformatie!

Dat houdt in een algehele en onvoorwaardelijke terugkeer tot Jahweh en de leer der Apostelen, in woord en daad, in leer en leven.

Dat is een nieuwe Exodus of uittocht met een definitief afscheid van :

Rome (geestelijke hiërarchie, sacramentenleer)

Protestantisme.....

Babel (moderne astrologie, veelgodendienst, geldsysteem, handel en verstedelijking)

Egypte (moderne slavernij, uitbuiting)

Sodom (sexuele-perversiteiten, losbandigheid en onrecht)

Judaïsme (eigengerechte vroomheid, etc)

Griekenland (filosofie, etc.)

Perzië/India (zonnediens, mysteriegodsdiensten)

Dat houdt in een uitzuivering van alle vreemd zuurdeeg, van alle oude wijnen en wijnzakken, én een bereiden van nieuwe wijn en nieuwe wijnzakken.

Daartoe is een Schriftuurlijk zeven-stappen-plan opgesteld, aan de hand van het "Onze Vader"

1e. Uw Naam worde geheiligd >>> terugkeer tot de Heilige Namen en Goddelijke Eénheid, en Doop door onderdompeling in die éne Naam van JHWH. Zie Jesaja 52:6.

2e. Uw Koninkrijk kome >>> terug tot de leer van het Koninkrijk der Hemelen, het Evangelie des Koninkrijks, Israël, de Gemeente en de volkeren.

3e. Uw wil geschiede in hemel en op aarde >>> terugkeer tot de Wet als regel des levens, terugkeer tot de Goddelijke Hoogtijden en Feesten.

4e. U geeft ons ons dagelijks brood >>> onze leefwijze, onze denkwijze, onze handelswijze, vervat in de Wetten voor Leven en Gezondheid, Economie en Zede, etc.

5e. U vergeeft ons onze schulden, gelijk ook wij onze schuldenaren vergeven >>> terug tot de zuivere leer der rechtvaardiging (reiniging of verzoening) van de goddeloze om niet uit genade, zoals herontdekt in de Reformatie.

6e. U leidt ons niet in verzoeking, maar verlost ons van de Boze >>> terug tot de heiliging des levens, de leer der Bergrede, en opwas in de genade en kennis van de Gezalfde.

7e. Want het Koninkrijk is van U, en de kracht en de heerlijkheid in alle eeuwen, Amein. >>> terug tot de leer der wederoprichting aller dingen, de voleinding der aionen/tijdvakken, de alleenheerschappij van Jahweh, en de algehele overwinning van het vrouwenzaad over het slangenzaad.

De tenuitvoerbrenging van zulk een geweldige taak die op onze schouders rust, kan slechts in en door een waar geloof tot een gezegend einde worden gebracht. Dan mogen wij niet elkaar met de nek aanzien, en/of de hand tot de voet zeggen: ik heb jou niet nodig. Er is éénheid nodig, met volkomen toerusting. Om elkander toe te rusten en op te bouwen is de liefde een absolute voorwaarde, zowel tot onze Meester als tot elkander.

Op ons is het "einde dezer eeuw" gekomen, en Jahweh stelt de hittigheid van Zijn toorn ten toon, en stelt de gedachten Zijns harten daar; in het laatste der dagen zult gij daar (met geheiligd verstand) op letten, Jeremia 30:24. Van ons wordt absolute gehoorzaamheid gevraagd, zie wat Samuël tot Saul zei, 1Sam.15:22 dat gehoorzamen beter is dan offeranden, etc.

Wij zullen de vaste keuze moeten maken van: Dat wil, dat zal ik doen, ik zoek de zegen, bij U Jahweh alleen! .

Bezwaren die er zijn, moeten overwonnen worden, en men moet géén uitvluchten maken zoals de ééne man die zei een vrouw getrouwd te hebben en niet kon (dus vanwege familiebezwaren geen gehoor geven aan Elohim's eis) >>> de ánder had een juk ossen gekocht en moest deze eerst proberen, en weer een ander had een akker gekocht en moest daar eerst naar gaan

kijken >>> (hier kwamen de financiële en zakelijke bezwaren om de hoek kijken).

Nee, wij moeten en mogen "heilig" onbezorgd zijn, Luk.12:22, en als wij de prijs willen behalen kunnen wij niet op een sukkeldraf of slakkengang voortgaan!

Waakt en bidt. Jahweh alleen zij de lof, de eer en de aanbidding. Hij geeft ons de moed der leeuwen, de speurzinnigheid der adelaars, met de gerechtigheid der eikenbomen!

Zijn er dan geen goede dingen in Juda?

Kan "God" niet met een kromme stok een rechte slag slaan?

Daarover kunnen wij lang of kort discussiëren, maar Jahweh werkt wel in rechte wegen. En om een nieuw stuk stof te naaien op een scheur in een oud kleed, werkt niet. Men doet geen nieuwe wijn in oude lederen zakken. Haggai 2:12, als iemand rein vlees in de slip van zijn mantel draagt en daarmee ander voedsel aanraakt, zal het rein worden? Nee. Indien iemand onrein is en iets anders aanraakt, zal het dan onrein worden? Ja! Welnu, also is dit volk en deze natie voor Mijn aangezicht, spreekt Jahweh. En zo ook de kerken, ondanks de enkele "goede dingen" die er nog in worden gevonden!